

இஃது

வாலைஞான வாருதிசிந்து

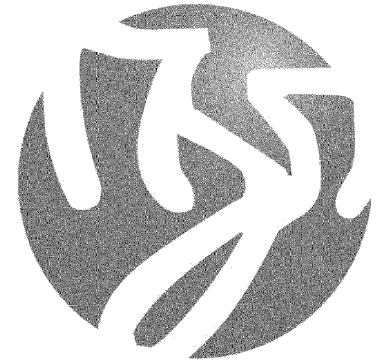
இது

மலையாளம் திருவனந்தபுரம் மெய்ஞான சொருபராகிய
திருமணி மஸ்தான் சாகிபவர்கள்

திருவாய் மலர்ந்தருளியது

இதனை ஷே மஸ்தான் சாகிபவர்கள் சீடர்களில் ஒருவராகிய
திருச்சி காந்தி மார்கெட், காய்கனி வியாபாரம்
குப்புசாமி அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டது.

இஃது

சாத்துக்கவி.

பாண்டிமண்டலம் செல்வமாநகரம்

மகாவித்வான்

ஸ்ரீஸ்ரீ

எம். எ. நெய்ஞன் முகம்மது பாவலர்

களா வியற்றியது,

ஆசிரிய விருத்தம்.

அஞ்ஞான பிழம்பறுத்து ஆதிதிரு ரகவியத்தை

யருளவந்த

மெஞ்ஞானப் பரம்மகுருவாலை முகம்மது மருகர்

வேங்கைகூட்ட

கைஞ்ஞானப் பரம்பரையாய் வடித்தெடுத்ததெள்ளமீர்தக்

கருவைகொண்டு

செஞ்ஞான வாலைவாரி யென்றோர் நூல்வெளிபடுத்திச்

சிறந்தான்மாதோ

அன்னபெரியான்றனையே யாவனென வறிவார்க்கிங்கறை

வாங்கேண்மோ

மின்னு மலையாள கனியாபுரத்துவாலை மஸ்தான்

விமலன்பாதப்

பொன்மலையைக்கார்த்திருந்த காகம் போற்றன்னுருவை

பொன்னாய்செய்த

மன்னவனென்றே விளங்கும்பீர் முகம்மத் திருமணியா

மஸ்தான் தானே

கவிநயத்தைக் கூறவென்றற்காண்போர்கள் கதிரொளியை

கண்டுகொள்வார்

புவிதனிலோர் மாணிக்கப்பேரொளிபோல்லொளிசெய்யும்

பூர்ண சூரிய

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR—623 106
P.M.DIST. INDIA

வரலாளுன வாருதிச் சிந்து

அவிரொழியும் பின்வாங்குமபருபசுகிர்தமெலா

மடங்கிக்காட்டும்

கவனத்திலிருத்துபொருளிது வென்றாலிதன் மகிமை

சுழற்ற்பாற்றே

திருநெல்வேலிஜில்லா மேலப்பாளையம் செய்யிதுமுஹித்தீன்
கவிராஜரின் பௌத்திரர் செய்யிது அப்பா புலவர் குமாரன்

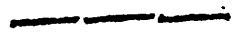
திருமணிமஸ்தான் சீடனாகிய

அருட்கவி முஹம்மது ஹனிபா புலவனியற்றிய

சாற்றுக்கவி.

அறுசீர் விருத்தம்.

மறுமலர் செறிந்த பூங்காவனந்திகள் திருவனந்தப்
புரஜில்லாமீது செல்வம் பொருந்திய சூரப்பதியோன்
திருஞானவாரி தன்னை செப்பினேன் செய்கைநாமம்.
விரியுலகிடையிற்றானும் விளங்கிடயுரைப்பேன் கேண்மோ

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஒருமணிக்கிண்படா தரும்மணியின் வடிவமா

யுலகுயிரனைத்தும் பொங்கி

உறைந்து பரிபாலிக்கு நம்மிறகூல் சதுமறையின்

னுண்மை நிலை தெரிந்தநாதன்

அருமணியாம் மகமுது நயினாரெனுஞ் சாஹிப்

பணிகுலம் விளங்கவந்த

ஐந்தருவாம் செய்குமதார் மஸ்தான் சாஹிபின்

அருந்தவப்புத்ரன் னென்போன்

குருமணியின் பரிபூர்ண சுத்தசுகவாரியை

குடித்து கரைகண்டு ஞானக்

குமரியமுதொழுக பேரின்பசுவை பொருந்தவிக்

கோர்வை செய்துலகி லீந்தான்.

வாலைஞான வாருதிச் சிந்து

3

திருமணிமஸ்தான் பீர்முகம்மதெனத்திருநாமம்
 சிறந்த மாமதியுல்லாசன்
 திருப்பாடலு கந்தோர்க்கு மெஞ்ஞான் றுமழியாத
 சிவபக்தி சாரும் தானே.

—(*)—

திருநெல்வேலி ஜில்லா மேலப்பாளையம்
 காதர் முஹித்தீன் புலவர் குமாரன்—திருமணிமஸ்தான்
 சீடருகிய அருள்கனி செய்யிது முஹித்தீன் புலவறியற்றிய

சாற்றுக்கவி.

புகழ்வளர் திருவனந்த புரஜில்லாமீது கோடை
 நிகழ்பதிக் கடுத்திலங்கும் நீடிய சூரப்பதியில்
 மகிழூற யுதித்த செய்குமதார் மஸ்தான் புத்ரன்தந்த
 திகழு மெஞ்ஞான நூலின் சிறப்பினைச் சொல்லப்போமோ

ஆசிரியவிருத்தம்.

அருந்தவம் பொருந்தியோர் மணியாயிலங்கிடும்
 அறுநாங்கிலொன்றை யறிந்தோன்
 அருள் வளரும் மஹ்முது நயினார் சாஹிபுடைய
 வற்புதக் கோத்ரன்மீது
 குருமகிமை தவறாத தபோபலன் பொருந்திவிக்கு
 குவலயத்தோர் கட்டுக்கென்றும்
 குறிப்பான நிலைகாட்டுஞ் செய்குமதார் மஸ்தான்
 குமரனெனயுலகில்வந்து
 மருகமழுமெஞ்ஞான தவநிலைபுரிந்துமாமௌன
 நிலைகொண்ட தீரன்
 வற்றுறாவானந்த கடல் மூழ்கி யழுதுண்டு
 வழுத்தினான் ஞானவாரி
 திருமணி மஸ்தான் பீர்முகம்மதெனும் மெய்யோகன் -
 திகழ்தர நவின்றநூலை
 சிந்தை யிற்க்கொண்டோர்க்கு நிந்தை யிருள்ளீங்கியே
 ஜெயமிகபெருகும் தானே

வாலைஞர்ன் வாருதிச் சிந்து

மேற்படியார் பாடப்பட்ட குருவணக்கம்

32 சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆதியிலுளாகி யருளாகி பொருளாகி :
 அழிவிலா மூர்த்தியாகி
 அனுவாகி யனுவுக்கு னுறைவாகியடங்கிடா
 ஆனந்தமயமுமாகி
 அடியாகி முடியாகி ஹறுபில்லா ஹறுபென
 அமைந்தஒரெழுத்துமாகி
 அருவாகி யருவாகி யண்டமொடு பிண்டமும்
 அசைவிலாத் தூணுமாகி
 ஜோதியின் வடிவாகி சூட்சாதி சூட்சத்தில்
 சொல்லொணாவஸ்துவாகி
 தோற்றமுறும் பற்பல ஜெந்தாதி செந்துவின்
 றுணைநாத குருவுமாகி
 சொக்கிய வுயிருனுக் குயிராகி மறைபடா
 சுருதி முதலாகமாகி
 சொற்சுவைக்கமையாத மதுவாகி யெஞ்ஞான்றும்
 றுணையிணை யில்லாதுகி
 நீதிநிலை யதுவாகி ரவியாகி மதியாகி
 நிகழுடுக் குலமுமாகி
 நீடிய உலகாகி யுலகமதை சூழ்ந்திரையும்
 நீராளி யலையுமாகி
 நிறைகின்ற நிர்மல நிராமய நிராலம்ப
 நிரக்குண தீபமாகி
 நின்றையறும் விந்தையாய் சிந்தைதனிற் குடிக்கொண்ட
 நித்திலத் தொளிவுமாகி
 போதமுன் னுங்காகி புருவத்தின் நடுவாகி
 பொங்கிவரும் நன்தியாகி
 பூவுலகை யரசாளும் ராஜர்க்கு ராஜனாய்
 புரந்தாளும் புனிதகவுதின்
 புகழ்பெற்ற செய்குமதாற் மஸ்தான் றிருநுதலில்
 பூரணமா தாயிலங்கி
 பொங்கிவெளி வந்தனல் திருமணி மஸ்தானேனும்
 பீர்முகம்மது ஸாஹிபே

சாற்றுக்கவி முற்றிற்று.

பிசுமில்லாஹி
கடவுள் வாழ்த்து

கரப்பு.

வெண்பா.

கலிமா மரமதனின் கனியமுதையுண்டிருந்தால்
ஒலிமாசவர்களுடன் ஒத்துமையாம்—சலியாமல்
பூரணமுகம்மதுவின் பொற்பதத்தை பூட்டுதர்க்கு
காரணமாய் வந்துதித்தோன் காப்பு.

குருவணக்கம்

வெண்பா.

வாலேகுரு வல்லபத்தால் வான்பொருளையானருந்தி
தால்மதிவிக்கவியைச் சாற்றவே—சீலமுடன்
கார்க்குமப்துல் காதிறென்பீர் கண்மணியின் பாதமதில்
சேர்க்கவேனீ கிருபைசெய்

ஒப்பாரிக்கண்ணி.

மூலமுனையெடுத்து முச்சந்தி வட்டமதில்
காலையடக்கினிதங் கண் குளிரப்பார்ப்பதென்றோ
சீலநபியின் பேரர் ஜெம்மல் சிறப்பதனை
கோலன்யான் கூடிநின்று . யென்பொன்னம்மா
குறைதீர்ந்து வாழேனோ. (1)

ஒரெழுத்தைக்கொண்டு உள்ப்பூட்டை தான்திறந்து
நேரெழுத்தையுண்டு நிற்பாதம் சேர்வதர்க்கு
தாரெழுத்துத் தாமரையைத் தாங்கிரின்ற மெய்பொருளால்
வேரறுத்து வில்லேற்றி யென் பொன்னம்மா
விளையாட்டைப் பாரேனோ (2)

பன்னிரண்டு காலதனில் பாயுங்காலை அளக்க
தன்னிலையைத் தானறிந்து தாபரிக்கு மென்னிதயக்
கன்னியவள் கற்பம்மதால் கல்பிருளைப் போக்குதர்க்கு
குன்னியேற்றிக் குகையதுக்குள் யென்பொன்னம்மா
கூர்ந்திருந்து கூடேனே (3)

சாஸ்திரத்தை சூள்ந்திருந்த சண்டாளரின் னுறவை
சூஸ்திரம்மாயான்றவிர்க்கச் சுழியேற்றிச் சூட்டியருள்
நேத்திரம்மா மென்றனுட நிலையமுதை யான்புசிக்க
கோத்திரத்தைவிட்டு யென் பொன்னம்மா
குடிவிட்டுப் போகேனே (4)

யெங்குநிறைந்திலங்கு மெவ்வுயிர்க்கு முட்பொருளாய்
தங்கியே யென்றனுளில் தாபகரிக்கும் தாயகராய்
மங்கிடா வாஸமலர் மஹ்முதின் வல்லபத்தால்
பொங்கிநின்ற பூரணத்தில் யென் பொன்னம்மா
புகழெனக்குத் தாராயோ (5)

அன்பதென்ற பெட்டகத்தீ லலிபைக்கொண்டு யானுழைத்து
தன்பமென்ற ரேசகமாம் பூரகத்தில் தாள்பணிந்து
பம்பரமாங்கும் பகத்தில் பார்த்திருக்கப் பார்முழுதும்
தம்பமென்று தாபரிக்க யென் பொன்னம்மா
தவமெனக்குத் தாராயோ (6)

பாஸவினைமாற்றி பயகாம்பருள்ளறையில்
கோஸமதை யேற்றிக் குருபதத்திற் கூடிநிற்க்க
வேஸமிடும் வீண்புலையர் வெகுளியதை விட்டிருக்க
காஸெனும் கறையறுத்து யென் பொன்னம்மா
கண்குளிரப் பாராயோ (7)

அல்லுபகலற்ற யிடத்தாற்றேரமம்புகொண்டு
தொல்லுலகதை மாற்றிச் சுருதிமுடி விற்குருளும்
வில்லதனில் னுணைற்றி வீற்றிருக்கும் விண்பொருளை
நல்லருளால் நாடிநிற்க்க யென் பொன்னம்மா
நரனிலத்தில் நாடாயோ (8)

அஞ்செழுத்தில் நின்றிலங்கு மம்பதனை தானெடுத்து
மஞ்சக்குடை நன்னபி யின் வான் பொருளை யானருந்த
தஞ்சமதா மெங்குருவின் ருபரத்தைச் சார்ந்திருக்க
யெஞ்சொல்லென்ற யின்பமருள் யென் பொன்னம்மா
யெழியனுக்குத் தாராயோ (9)

ஆரூறு பாயுமந்த வற்ப்புத்தை யானறிய
யீராவை யேற்றி யிறைபதத்தி லென்றுமுள்ள
கோலாறையுண்டு குருமுஹியி த்தினதனின்
தீதாவைக்காண்க யென் பொன்னம்மா
தெளிவெனக்கு தாராயோ (10)

யெண்சாணுடம்பதனி னெண்ணை யதைதானெடுக்க
கண்சாடைவிட்டுக் கருணைனபி பாதமதில்
தன்சாடை போக்கித் தனித்திருந்து தாபரித்து
பின்சோடு போகா யென் பொன்னம்மா
பெலனெனக்குத் தாராயோ (11)

நாதமதை மாற்றியுண்டு நந்திபதம் நாடிநிர்க்க
சூதமதைச் சுழிமுனையில் சொருகிநின்று ஸோபனமாம்
பாதமதைப் பார்த்துப் பயகாம்பர் பாசமதால்
போதமது மாறிநிர்க்க யென் பொன்னம்மா
பொறியெனக்குத் தாராயோ (12)

மூன்றாசைவிட்டு முறைமும்மூலங்கொண்டிருக்கா
தேன்றானெனைப்படைத்தாய் யென்கோனே யெம்மிறையே
தீண்டாப்பயலொன் றிருவடிக்காளாக வேதான்
காண்டா மிருகக்குணம் யென்பொன்னம்மா
கல்பைவிட்டு மாற்றாயோ (13)

பெண்டாட்டி பிள்ளை யென்று பேதலித்து யென்றன்மனம்
கொண்டாடிக் கொள்ளுமிந்த குறையதனை யான்றவிர்க
மண்டாடிவாள்வழிக்கும் மகுமுதர்பாதமதில்
சண்டாளன் சார்ந்திருக்க யென்பொன்னம்மா
சார்பெனக்குத்தாராயோ (14)

சற்குருவாம் ஷண்முகத்தின் றுள்மலரில் சார்ந்திருக்க
கைக்குருவாங்கலை யதனை கயிறெடுத்துக்கட்டி விட்டால்
விற்புருவமய்யமதில் விளையாடுமின்னொளியை
தற்ப்பரம்மாயானடுக்க யென் பொன்னம்மா
தணிவெனக்குத்தராயோ (15)

மூன்றுனிற்மானவளே முத்திதரும்மெய்பொருளே
னீண்டபிணியான கற்றி நிலையருளில்க் கூடுதர்க்கு
மூன்றாசை மூட்டுமந்த மூடனெனை விட்டோட
யேன்றமட்டு முன்னருளால் யென்பொன்னம்மா
யிறைபதத்தி லேற்றாயோ (16)

காயப்பழம் தின்றால் கறைபோகாதென்று சொல்லி
மாயப்பழம் தின்றதினால் மவுத்தெனக்கு வந்ததடி
மாயப்பழம் தின்னாமல் மவுதெனக்கு வராமல்
னேயப்பழம் தின்றிருக்க யென் பொன்னம்மா
நிலையெனக்குத் தராயோ (17)

ஆயிரெத்தெட்டெண்மலரி லழ கொழிவாய் நின்றிலக்கும்
மாயப்பொருளுண்டு மயங்கியான் வர்த்தவேனோ
ஆயும்மறையாலுணர அரிதா யிருக்கு மந்த
யீயும் பொருளென்றனக்கு யென் பொன்னம்மா
இட்சணத்தில் தராயோ (18)

மாய்கையதில் சிக்கி வயிர் வளர்க்கும் வம்பநென்றன்
குக்கையதைமாற்றிச் சுழிமுனையிற்ச் சொக்கிநிர்க்க
நீதாக்கையவள் தொந்தரவ்வாம் தொல்லை தனைமாற்றிவைத்து
யீகையுடன்னென்றனக்கு யென் பொன்னம்மா
இன்பமுடன் றராயோ (19)

பொல்லாநு னென்றன் பொறிபுலங்களை யொடுக்கி
சல்லாப மாகச் சமைந்திருக்குஞ் சற்குருவின்
உல்லாஸ உட்ப்பொருளின் உண்மையதை யென்றனக்கு
நல்லாக நாட்டிவைக்க யென்பொன்னம்மா
நலனெனக்குத்தராயோ (20)

கொல்லனுக்குள் நின்ற குமரியவள் கைப்பிடித்து
முல்லை மணம்வீசும் முகவணையை முத்திநிதம்
வில்லதனைக்கொண்டு வென்றன் மேல்வீடுபூட்டிநிர்க்க
சொல்லதனைவிட்டு யென் பொன்னம்மா
சுழியெனக்குச் சூட்டாயோ (21)

முப்பாழைதக்கடந்து மும்மண்டலம்மதனின்
அப்பாழைக்கண்டு அரும் வாஸல் பூட்டி நிர்க்க
தப்பாமல்ச் சாய்ந்தொழுகும் சுத்ததனை தாபரிக்க
ஹிப்பா யெனையனைத்து யென் பொன்னம்மா
குருபதத்தில்க் கூட்டாயோ (22)

மாமி மகளடியோ மச்சினியே நீயெனக்கு
காமிக்கள்ளி உன்னைவிட்டால் கண்மணியே காண்பேனோ
பூமிமுழுதும் நிறைந்தொன் பொன்னடிக் காழாக்கிடுவாய்
தாமிமிறை தயவருள் யென் பொன்னம்மா
தன்பதத்தில்ச் சாராயோ (23)

கண்ணே யென் கண்மணியே கண்குளிர்த கல்பருளே
விண்ணே விழக்கொளியே வேதாந்த மெய்ச்சுடரே
சொன்னேன் சுகவாரி ஸோபனமாம் மெய்யதனில்
யின்னேர மென்றனை நீ யென் பொன்னம்மா
யிழிவகற்றி யேற்றாயோ (24)

சேலையதை நீக்கிச் சிமிழதையுங் கைப்பிடித்து
கோலதனை யூன்றிக் குணமுடனே வாழ்ந்திருந்தால்
வாலை வயதாயிருந்த வான்பொருளே யென்மடியில்
லீலை செய்ய நாடிடுவாய் யென் பொன்னம்மா
நிஷ்டைதனில் கூடாயோ (25)

தாமரையாம் ரண்டதனில் தங்கிநின்ற ஸற்க்குருவின்
பூமரத்தை யோட்டிப் புகழ்மிர்தம் பொங்கிவரச்
சாமமது நாலும் தனித்திருந்து தொண்டுசெய்ய
காம மென்றக்கட்டறுக்க யென் பொன்னம்மா
கருவெனக்குத் தாராயோ (26)

பாலம் மதிலேறிப் பரலோகஞ் சேர்ந்திருக்க
 நூலதனைக் கொண்டு நுணுக்கமதை கட்டிவிட
 தூலமதை விட்டு சுருதியா லென்மவுத்தை
 தாலமதில் யானறிய யென் பொன்னம்மா
 தரமெனக்குத் தாராயோ (26)

பொய் துனியாதன்னில் பொருட்சேர்க்கும் புல்லர்கள் தான்
 தையிபென்ற தன்கலிமாற்றவறின தால்ச் சாவுகிறார்
 கையதனில் நின்றகனி கஸ்டர் கண்ணிற்க் காணாது
 செய்பிதென்று சொல்லுமிந்த யென் பொன்னம்மா
 திருடரை விட்டேகாயோ (27)

திக்கீரதைச் சொல்லி ஜெகம்முமுதும் சேர்த்தழித்து
 பக்கீர் வேஸங்கொண்ட பயகாம்பர் பாஸமதை
 தர்க்கித்திறை தன் நாயின் ஷபாஹத்ததை தானிழந்து
 சிக்கி வன்னிசேர்ந்திருப்பார் யென் பொன்னம்மா
 ஜெயமெனக்குத் தாராயோ (28)

தோலாசை விட்டதுறவியர்கள் தன்னடியில்
 பாலாசை பார்க்கப்பதம்மறியாப் பாவியர்கள்
 சூலாசை சேர்த்துத் தொல்லுலகின் றுன்பமதால்
 காலாசை கட்டிவிடார் யென் பொன்னம்மா
 கமலமதைக் காராயோ (29)

ஆலமும்நீ மூலமும்நீ யந்திரத்திலாழ்வதும்நீ
 பாலமும்நீ கோலமும்நீ பயகாம்பரென்பதும்நீ
 தாலமதிலென்றன் றவம்சார்ந்திடச் செய்தாயகநீ
 சீலன் யானென் செல்வபதி யென் பொன்னம்மா
 செழித்திருக்கக் சேராயோ (30)

செத்த சவம்போலிருக்கும் ஜெயமதனில் சேர்ந்திருக்க
 கத்த நிறசூல் பேரர் கதம்பணியப் போற்றிசெய்வாய்
 பித்தர் களைப்பின் றொடரா பேரின்பப் பின்செழுத்தின்
 வித்தயதை மேவி நிர்க்க யென் பொன்னம்மா
 விஞ்ர்தியதைத் தாராயோ (31)

மூலக் குளம்கண்டு முறிக்கோரை யானறுத்து
காலமதில் கண்ட கதவதனால் கட்டிவிட்டால்
வாலை மனமிரங்கி வரும் தெள்ளமிர்தம் வந்து
தூலமதிற் சேர்ந்திருக்கும் யென் பொன்னம்மா
சுகமெனக்குத் தாராயோ (32)

சாயுட்சிய பாதமதின் சந்ததியை யானடுத்து
சேயுட்சி கொண்டிருந்து தெளிந்து யான் வாழ்வேனோ
போயுட்சி கீளிருக்கும் பொக்கிஷத்தின் கூடதனில்
வேவிட்ச வெண்ணையதால் யென் பொன்னம்மா
வெறியெனக்குத் தாராயோ (33)

தத்துவத்தை விட்டு தன்பொருளை சேர்ந்திருக்கா
பித்தர்களை யான்வெறுத்து பிரளயப்பட்டொ டேனோ
முத்தர்களாம் மூமீங்கள் முறுசலுடன் முன்னிருக்க
கத்தனிறசூல் நபியின் யென் பொன்னம்மா
கருணையதைக் காட்டாயோ (34)

யேழுதலம் பூட்ட யெழுந்தோடும் வாசிதன்னை
பாழதனைத் தாண்டி பரகதியிற்ச சேர்த்திருக்க
கோழன்ன ஜாவீலின் குடியழித்துக் குன்பயக்கூன்
மேளம் மதை தந்து யென் பொன்னம்மா
விழிப்படலம் மாற்றாயோ (35)

பித்தறுத்து பேரீன்ப பெய்யுமழை யுண்டிருக்க
தத்தைமயில் வேஸர்தரும் பதத்தைக் கோர்த்திருக்கா
செத்தசவ மென்னை ஜெகமதநி லென்படைத்தாய்
முத்திதரும் முத்தே யென் பொன்னம்மா
மூடநெனைக் காராயோ (36)

அஞ்ஞானங் கொண்ட அரும்பாஸ அந்தகன்யான்
கைஞ்ஞானங் கொண்டுக் கறைதீர்ந்து வாழேனோ
பொய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்த பொறியதனை விட்டிருக்க
மெஞ்ஞான மெய்யருளை யென் பொன்னம்மா
மேவிநிர்க்க மேவாயோ (37)

குச்சி வீடுதன்னில் குருபதத்தைக் கோர்த்திருந்து
 பட்சியதில் சேர்ந்த பழம்பொருளை யுண்டிருக்கார்
 சிட்சை மிகவாகி சிறையதனில் சார்ந்திருப்பார்
 தச்சனுளியென்ற யென் பொன்னம்மா
 தரகுக்கோலைத் தாராயோ (38)

சண்டிய்பயலென்றன் சமர்த்ததனைப் பாராமல்
 தண்டிகையாம் தாமரையின் சத்ததனைத் தாராயோ
 பெண்டு பிள்ளையின் பிரட்டின் பேயதனிற் சிக்காமல்
 பண்டிக்குண மென்னைவிட்டு யென் பொன்னம்மா
 பாளாய் முடியாதோ (39)

ஹஸனார் முகம்மதுட னடிபணிந்து அன்புவியின்
 துஸும நெனைவிட்டோட சுருதியருள் சூட்டிடுவாய்
 பஸுபாஸ வள்ளல்பயகாம்பர் பாதம தில்
 விஸுவாஸனென்றனை நீ யென் பொன்னம்மா
 விருப்பமுடன் சேர்க்காயோ (40)

அஸ்மாஹுல் குஸனாவை யறிவித்த வென்றன்குரு
 ஹஸனார் முகம்மதவரற்பு புதமாம் பொற்ப்பதத்தில்
 பஸைழயான் பண்புடனே பணிந்து துதித்திருக்க
 வஸமாக வாசிதன்னின் யென் பொன்னம்மா
 வளமையதில் வாழ்த்தாயோ (41)

தோல்க்கூட்டுக் குள்ளிருக்கும் துறையதனை யென்றனக்கு
 கால்பூட்டக் காட்டிவைத்த கருணைநபி யென்குருவாம்
 சீற்பூட்டும் ஸெய்கவர்கள் திருவடியை யேந்திமுத்த
 பாற்க்கூட்டம் விட்டுவிட யென் பொன்னம்மா
 பரமெனக்குத் தாராயோ (42)

காவீன் நபிபதத்தில் கருணையரு ளென்குருவை
 பாஸிபை விட்டேற்றி பரம்மபதஞ் சேர்த்தருள்வாய்
 கூலிடாயானுங் குருபதத்தில் கூடிநிர்க்க
 வாவிலிவழிபூட்டி யென் பொன்னம்மா
 வறுமையதைப் போக்காயோ (43)

ஆஸையதில் சேர்ந்து அரும்பதத்தி லாடர்கொண்டு
தோஸமதைமாற்றி சுகிர்தமலர் தேனருந்த
வேலியுட விளையாட்டில் மேவாமல் யானிருக்க
தாவி நபி தன் பதத்தில் யென் பொன்னம்மா
ஸகியே யெனைச் சேர்க்காயோ (44)

முவ்வுலகையாளும் முஹியித்தின் வீடதனிற்
கவ்வும் நாயா யானிருக்கக் கண்மணியே கார்த்தருள்வாய்
யிவ்வுலகி லென்றனைச் சேரென் கிளைஞர்யாவருக்கும்
செல்விலுறும் சொர்க்கபதி யென் பொன்னம்மா
சிறப்பதனைத் தாராயோ (45)

யெங்குநிறைந் திலங்குமிறை நபியின் றன்றவத்தில்
பொங்கினின்ற பொற்க்கொடியாம் புகள்பாத்திமா வயற்றில்
தங்கினின்ற தாயகராய் தாணிதனில் வந்துதித்த
திங்கள் முஹியித்தின் யென் பொன்னம்மா
திருவடியில்ச் சேர்க்காயோ (46)

ஆரும்மறியாம லிறையந்தரத்தில் வாழ்ந்திருக்க
பேரும் பிறப்பறுக்கா பேயன் பிழைப்பேனோ
சீருஞ் செல்வி பிள்ளையுடன் சேர்ந்தமக்கள் சீர்பதிக்கி
பீருடன் யான் பீர்முகம்மத் யென் பொன்னம்மா
பிரபலமாய் வாழ்வேனோ (47)

வி ரு த் த ம்.

ஆதியின்றன் அறுவிலுறை யஹதைப் போற்றி
அற்ப்புதமா முஹியித்தின் னடியைப்போற்றி
ஜோதியென்ற சுகிர்த மனோன் மணியைப்போற்றி
சொக்கினின்ற சுழிமுனையின் கமலம்போற்றி
நீதிரவி மதியடையுங் குகையைப்போற்றி
நித்திரையில் நினைத்திருக்கு நிலைமபோற்றி
கோதிலருள் குருகாட்டுங் குறியைப்போற்றி
குண்டலியின் குமரனையே போற்றி போற்றி (48)

மூலமென்ற முத்தியென்ன சுழிதாநென்ன
 முப்பொருளாய் நின்றதென்ன முக்கோணென்ன
 கோலமென்ற குருவருளைக் கொளுத்தலென்ன
 குன்றாத தீபமணி தலம்தா நென்ன
 தூலமென்ற சூட்சுமென்ன சுருதியென்ன
 சுகிர்தமலர் தேனருந்த துறையதென்ன
 பாலமென்ன பாகதியின் பாஸமென்ன
 பாவனையா யென்றன்முன்னே பகருவீரே (49)

பகருவீர் பழம்பொருளின் பாஸம்விட்ட
 பதர்மனுவர் பரிபேறும் பலம்தா நென்ன
 தகருமிந்தப்பாண்டமிது தகராவண்ணம்
 தனித்திருந்து தாபரிக்கும் தரந்தாநென்ன
 நிகருறா நிற்மலத்தின் நிலைதான் கொண்டு
 நீழி வாழ்ந்திருக்க நிலைமசொல்லும்
 முகருவாய் மூன்றசைக் குழியைநாடி
 முத்திபெறும் வாசலதை யிகழ்ந்திட்டிரே. (50)

யிகழ்ந்திடாதி றைபதத்தின் நிலையைக்கோர்க்க
 பென்கோளும் முஹிய்யித்தீ னிறையைப்போற்றி
 புகழ்ந்துமே பூரணத்தைப் பூட்டிப் பார்க்க
 புருவமய்யத்தீ பஒளி புனிதமாமும்
 மகிழ்ந்திருக்கும் மணி வாசலறையிலுன்றி
 மன்னவராம் மஹ்முதின் வரிஸைகாண
 ஜெகம்தனிலே யிச்சிறியேன் செப்புநூலைச்
 சீராகப் படித்துணர்ந்து தேறுவாயே (51)

தேறுவாய் சீர்ஞானப் புதயல் கண்டு
 திருகோண வீதியின்றன் றிறத்தைப்பூண்டு
 மாறுவாய் மாய்கையென்ற மயக்கை நீக்கி
 மந்திரத்தாலாகாத மவுனங்கோர்த்து
 நீறுவாய் பவதோஸமெல்லாம் நீந்து
 நித்திரையை யொளித்திருக்கும் நிலைமைகண்டால்
 ஆறுவா யரஸர்கோன் முஹிய்யித்தீனின்
 அற்புதமாம் பொற்ப்பதத்தில் வாஸமாமே. (52)

வாஸலைத திறக்க வழியெனக்குக் காட்டி
 வழலையதைப் போக்கிடவே வகையுரைத்து
 தேஸமது புகழ்குருவாம் மென்பீர்சொன்ன
 திருமணியைக் கண்டிருக்க திரையைநீக்கி
 பாஸமருள் பயகாம்பர் படியிலேறி
 பரியேற்றி பழம்பொருளை யுண்டுவாழ்க
 தாஸன்யான் றரணி துயர் மாற்றிவைக்க
 தாமரையின் சத்ததனைப் புகழுவேனே (53)

புகழுவேன் பொங்குமந்த அஸ்டாங்கத்தின்
 புனிதகதம் துகித்துநின்று பூரணத்தில்
 மகிழுவேன் வரப்பிற சாதத்தி லுற்ற
 மவுனமென்ற கலிமாவை மாட்டிப் பூட்டி
 யிகழுவே னிறைபதத்தி லேருமூடர்
 யின்பமதை விட்டொழிந்து யிறையைப்போற்ற
 அகிழதாம் கிடங்கதனை யடுக்காவண்ணம்
 ஆணி முறைதனையறிந்து ஆடுவேனே (54)

ஆடுவேன் அந்தரமாம் முஹிய்யித்தீனின்
 அரும்பதத்தை யென்றன் சிரமணிந்திருந்து
 கூடுவேன் கும்பகத்தில் குறையாவண்ணம்
 குடித்திருக்கும் குருமகிமைதவறிடாமல்
 சாடுவேன் சரமேற்றி சாயுட்சத்தின்
 ஸந்ததியை யானடுத்து தயவுகூர்ந்து
 பாடுவேன் பலராகம் பாடிப் பாடிப்
 பழம்பொருளை யுண்டிருக்கப் பணிகுவேனே (55)

பணிகுவேன் முஹிய்யித்தீன் பரம்மபாதம்
 பதித்திருந்த அஜிமிரான் பரத்தின்பாதம்
 துணிகுவேன் சூரதி சூரர்போற்றும்
 சுகிர்தவளர் நாகைநக ரொலியின்பாதம்
 அணிகுவே னருமறையையருளவந்த
 அண்ணலராம் பீர்முகம்ம தொலியின்பாதம்
 மணிகுவேன் குணங்குடியார் ஞானியாரின்
 டிலர்ப்பதத்தையனுதினமும்வாழ்த்துவேனே(56)

வாழ்த்துவேன் வள்ளல் நபி ஸற்கில்வாழ்ந்த
 வழம்பெற்ற ஒலிமார்கள் பாதம்போற்றி
 தாழ்த்துவேன் றரணியினால் றவமிழந்து
 தனியோனின் முனிவுபெற்ற சட்க்கர்தம்மை
 வீழ்த்துவேன் விண்பொருளுக் கிடையூருன
 வேந்தனும் மஜாசீலின் வினைகள்தீர்த்து
 சூழ்ந்துமே சுரருலகின் சுகத்தைப்பூண
 சூட்சாதி சூட்சமதைச் சொல்லுவேனே (57)

சொல்லுவே னிடகலை பின் கலையின்வாஸல்
 சுகித்திருக்கும் சுழிமுனையாம் சுகிர்தவாஸல்
 அல்லு பகலற்ற யிடமந்த வாஸல்
 லதர்க்குமே லருளுறும் வாஸல்கண்டால்
 தொல்லுலகின் றுன்பமது துணிந்தே போகும்
 தோல்க்கூட்டுக் குள்ளிருக்கும் துறையைப்பார்க்க
 வில்லதனில் நானேற்றி விழியைமூடி
 மேலோனின் கோலமதை மேவுவாயே (58)

மேவுவாய் யெவ்வயிர்க்கு மிறையதான
 மேன்மையராம் முஹிய்யித்தீன் பாதம்போற்றி
 சாவுவாய் சற்க்குருவின் கலிமா னுட்டி
 சத்தி முத்தி பதம்மறியத் தனித்திருந்து
 வாயுவரம் தேயுவுடன் பிரிதியப்பு
 வண்கயறிந்து ஆகாய வலிமைகண்ட
 நாயிபாம் நல்லோர்கள் நளின் நிஷ்டை
 நாலடக்க அனுதினமும் நாடுவேனே (59)

நாடியே நன்தியுட தெரிசனைக்கு
 நாவதனை யோட்டி யன்னுளமீதில்
 கூடியே குருமகிமை தவருவண்ணம்
 குண்டலியையுள்ளேற்றி குமரிபூசை
 சாடியே சரம்மதனின் பாளைசீவி
 ஸற்க்குருவா முஹிய்யித்தீன முதையுண்ண
 பேடியான்பீர் பதத்தில் பிரளாவண்ணம்
 பேரின்ப முத்திநிலை பேணுவேனே (60)

பேணுவே நென்றனுயிர் பிரியா வண்ணம்
 பீத்தலோ ரொன்பதுமே பேணிமுடி
 ஆணுமே பெண்ணதுவு மலையாவண்ணம்
 அருளதனை யென்றன் சடத்தடைத்திருக்க
 கோணலாம் குறியதனைக் கூட்டாமல்
 குன்பயக்கூன் குறியதனைக் கோர்த்திருக்க
 சேணுலக ரமுர்தகலை ஜெயத்தைப் பூண்ட
 சிங்கமென்றன் குருபதத்தில் சேருவேனே (61)

கலிவிருத்தம்.

ஆதம் தன்னிலடங்கிய வேதத்தை
 போதமாய்த் தினம்போற்றிப் புகழ்ந்துயான்
 சூதத் தேற்ச்சையில் சொக்கிச் சுழன்றிட
 பேதமின்றிப் பிலத்திரு நெஞ்சமே (62)

சூட்சமான சுழிமுனைதந்நிலே
 காட்சிகண்டு கருத்திலிருத்திட
 மூச்சினோடு முழங்கு முழக்கத்தை
 பாட்சிப் பாட்சி மெய் பார்த்திடு நெஞ்சமே (63)

அந்தரத்தி லருள் கலிமாப்பொருள்
 னெந்தநேரமு மேற்றி யிறக்கவே
 கந்துகத்தை கலிமாவால் கட்டிட
 இந்தவேளை யிரங்கிடு நெஞ்சமே (64)

கோழைகக்கி குழிமேற்ப்பதியிலே
 பாழைப்போக்கிப் பதம்மா யடைத்தபின்
 வேழைபார்த்து விழியினுல் லாஸத்தால்
 தாழில்தாபரம் தாள்ந்திரு நெஞ்சமே (65)

ஒரெழுத்தென்ற ஒங்கு கொடிமரம்
 நேரதாகவே நெஞ்சில் நிறுத்தியே
 கோரை போக்கிக் குருவடி கொண்டிட
 சீரதாகச் சிறப்பருள் நெஞ்சமே (66)

பட்டுப்போகு முன்பாலினை உட்கொண்டால்
கஸ்டம் நீங்கிக் கழித்து மகிழ்ந்துநி
கெட்ட காலத்தினால் வரும் கேடனை
முட்டநீக்கி முறிப்பாயென் நெஞ்சமே (67)

கூவதென்ற குதறத்தெனும் பொருள்
சாவிகொண்டு சரத்தை யிருத்தினால்
ஆவின் பாலமூர் துண்டினைப் பாறியே
பூவின் மாமணம் பொருங்கிடும் நெஞ்சமே (68)

வேதம் மோதும் வெறும் குரு தங்களின்
சூதில் சேர்ந்து சுழலும் குருடர்கள்
நீதமென்ற நிலையது கண்டிடாப்
போதம் மாறிப் புரளுவார் நெஞ்சமே (69)

வாஸலேறிவரும் பொருளுண்டவர்
வேஸம் மாறி வெளியேறிச் சென்றவர்
ஆவித்தோர் நபியண்ணல் முகம்மது
தேவிதன்னால்த் திறப்படு நெஞ்சமே (70)

தீனின் பெண்ணின் றிருவடி கண்டிட
ஊணி உண்மையதூன்றித் திறந்திடார்
ஆணிதன்னைய கம்மறியாதவர்
பாணி யூறிடாப் பாதகர் நெஞ்சமே (71)

நாலு மூன்று நடுவெழுத்தானதால்
பாலம் தாண்டிப் பரகதி யேற்றவே
சீலமாய்த்தினம் செய்யப் பயலுக்கு
கோலம் தோன்றிடக் கூர்ந்துபார் நெஞ்சமே (72)

பொய்துனியாப் புரட்டதைப் போக்கியான்
அய்யன் பாதம்மகத்தில் தெளிந்திட
சூய்யம் சேர்ந்த குகையதை நீக்கியே
மய்யவட்டம் மகிழ்ந்திரு நெஞ்சமே (73)

அம்மா மதுரை மீனாட்சி வர்னமெட்டு.

அருளஹதியத்தின் பொருள் வாசி—அதை
அறிந்து நின்று ரேசி—விலாசி

அற்புதத்தில் பூசி

அமுர்தருவாள் நேசி

அமுர்தரு வாள் நேசி

(அ)

உன்னங்க மதனில் வந்தமூலம்—மேல்

உன்னிபார்க்க மயிர் பாலம்—கடந்தால்

உண்மையான கோலம்

உஹதியத்தின் ஆலம்

உஹதியத்தின் ஆலம்

(அ)

பன்னிரண்டு கலை மீறும்—அந்த

பறவை யெட்முள் ளேறும்—பதம்மாய்

பாமும் நாலுந் தேறும்

பரமநருள் சேரும்

பரமநருள் சேரும்

(அ)

சூட்சமான பொருள் சொன்னேன்—சுழி

சூட்டிபாருமுன்னே—சுகிர்த

சோபிதத்தில் கண்ணே

சுகம்பெறலாம் பெண்ணே

சுகம்பெறலாம் பெண்ணே

(அ)

என்சாண் உடம்பிலாடும் நூலை—நீதான்

இழுத்து பார்க்கும் வேலை—நிலைத்தால்

இன்பமான லீலைக்

கிசைந்திடுவாள் வாலை

கிசைந்திடுவாள் வாலை.

(அ)

தித்திக்கும் செங்கரும்பே என்ற மெட்டு.

நாதர் நபிநாயகரின் நழிந பொர்ப்பதமே—இந்த
எழிய நற்புதமே திரு
நாத நீத வேத போத பாத
பங்கயப்பதமேதுதிக்க
நறுமலர்ச்சிதமே—யென்றன்—சிறுமலர்த்தவமே (நா)
வேசமயி லாயெகீனின் மீதிருந்தொறும்—மெங்கும்
புகள்வினைத்தொறும் மாய்கை
மருளர் கையிலகப்படாது
பொருளின் குணத்தால் புவியில் நிறைந்த
மகிழ் பெரியவராம்—ஜெகம்—புகழ் நிதியவராம் (நா)
தேசஞ்ஞர் போற்றுந்தொண்டர் தீனமுதரடி
துரை ராஜ சிங்கரடி இவர்
தேனமுற்ற மென் வாயிற்சிந்திட
தேர்ந்திருந்து நி தேற்றுவாய் மனம் தீனின்
மெய்ப்புகழாம்—தினங்—கோறும் நற்பொருளாம் (நா)
ஆறுறு தான்கடந்தா லம்பிகைவாலை
அவளின் பமே லீலை அஹ
தன்பை நோக்கி கம்பமீதிற்
பம்பரமாய் ஸ்தம்பம் செய்ய
அண்டினென்பரனே—யோகங்—கொண்டிட அரனே (ந)
மந்திரத்தில்காத மௌனமுச்சுடரை அருள்
கெவன பொற்சுடரை புனி
மாய்கை வெறியால் றேகை மடையர்
யோகமஸ்தைப் பார்த்து பழித்து
வீணாழிகுரார்—மனக்—கோணல் நெழிகுரார் (நா)
மச்சி வீட்டுக் குள்ளிருக்கும் மௌனரத்தினத்தை
சித்தர்கள்—கெவனபத்திரத்தை அதை

குச்சி வீட்டினிற் குறித்திருந்திடும்
 குருவின் றன்பதம் கூர்ந்துணர்ந்திடில்
 அச்சைகாட்டிடுவா—ரவர்—ரெச்சையூட்டிடுவார் (நா)

நாரியெனும் தூண்டிதனில் நான் மச்சமாடேன் நபி
 யார் பகூழ்ம் போனேன்—என்றலை
 கிறுகிறு வெனயிருவிழிகளும் சுழலுதே
 பாசப் பொருளின் குணத்தால்
 தீரமாக்கிடுவாய்—என்--வீரம் போக்கிடுவாய் (நா)

ஊணுறக்கம் மறந்து மெய்யை யூன்றிபார்த்திடுவாய் உன்
 உண்மை தேற்றந்திடுவாய்—நீதான்
 உடலழியிமுன் திருநபி பேரரிணைமலரடி
 சிரமேற்க்கொள்ள

சிந்தைகூர்ந்திடுவாய்—உன்—கந்தை நீக்கிடுவாய் (நா)

சடமதில் நாகமது சாடியாடுதுபார் சத்தி
 சரத்தை தேடுதுபார்—மடை
 சுழியறிந்தார்ல் குழியின்வாசம்
 தெழிவாய் தெரியும் மழிவில்லானே
 சழியை போக்கிடுவாய்—சுக—வழியிற்றாக்கிடுவாய் (நா)

நாசி நுனி நடுவிருக்கும் நாயகர்ப தமே—திரு
 யோக வற்புதமே—மயில்
 வாசியிலேறி தாவின் னபியைக்
 கூசிடாதுளக் கொள்கையறிய
 நேசித் தேற்றிடுவாய்—விச—வாசமுற்றிடுவாய் (நா)

பாற்க்குயிட மெங்கு மொரு பஞ்ச கல்யாணி—நபி
 ரஞ்சிதவாணி அவர்
 பாதசரணம் போதம்மாய்த்தினம்
 சாதனைசெய்ய சூதினைமாற்றிறை
 யறிந்திடுவாய்—வேத—மறையுணர்ந்திடுவாய் (நா)

வாசலொன்பதும் மடைக்க வழிதெரியாமல்
 வாசிபிடியறியாமல் துன்ப
 ஆசபாச கோசமாய்கை
 போக்கிபீர் முஹம்மதை
 விசுவாசங்கொண்டிடவே—ஜெகநாசம் செண்டிடவே(நா)

தஞ்சைத் தந்தென்னை விடடி என்ற மெட்டு.

ஆதியிறஞல் நபிநாதர்—அருள்கலிமா—பொருளினீமான்
அந்தரத்தல் பார்த்துதேறுமா முன்ன
ரஹதுஉஹதுடன்வாஹிதாகிய ஸமதின்னலி சொலின்
கற்ப்பனைப்படி யாசித்தேதன்னான்
நேஸபதம்மா—அருள் தவம்மா—ஆவிநிதம்மா
அருமை முஹியித்தீனின் கதம்மா (ஆ)

குங்குமகஸ்தூரிவாசராம்—குறைவிநேசர்—மறையின்வாஸர்
கோஸம் பெருத்தே புகள்ராஜர் யென்றன்
கோழை கக்கியே தாழின்மீதிலே சாழையப்படும்
வேழையாகுதே கெங்கை மீதில்
பொங்கிடும் தாஸர்—கைலாச வாஸர்—காமில்கள் பேராஸர்
கமலமீதில் வீத்திடும்மீஸர் (ஆ)

ஓரெழுத்தில்நின்ற உண்மையை—உஹதினிலே—யஹதினிலே
உத்தமமாம் கூவதினாலே சித்த
ரூன்றிப்பார்த்து அடைத்த வாஸலில் சார்ந்த யெப்பொருள்
சேர்ந்தொழுகிட தாவிமே
சரத்தின்நாலிலே—நிறுத்து வாளிலே—சுரத்தையாளிலே
சார்ந்திருக்க உன்றன் தாளிலே (ஆ)

தைய்யலர்கள் குய்யந்தன்னிலே—சறுகிடாமல்—யிறுகிடாமல்
தாபரிக்கு மேடைவாடாமல் யென்றன்
தத்துவத்தை யடக்கிஉச்சியின் மெய்ச்சிவத்தை
யுகந்துபருகிட உத்திறக்கும்
சுழிமுனைசாட்டி—யெடுத்தனீட்டி—குழியில்மூட்டி
ஸர்க்குருவிற்பாதமே பூட்டி (ஆ)

வேசியாசைக்காசினால் வெந்து—மிகமெலிந்து—புகழிளந்து
விண்ணின் பாஸமொக்கமறந்து புகழ்
தாவிமாநபி காவிம் மெய்ப்பொருள்நேலிடாதுளம்
பாஸமீதினால் தாஸன் பீர்.
முகம்மது வாடி—சுழியின் பேடி—சுழியில்கூடி
சந்ததமுன்பாதமே பாடி (ஆ)

டில்லி நகர்தனிலே யென்ற மெட்டு.

சிந்து

ஆதியிறை நபியின்னழகான ஐன்கலிமா
நீதியாய்ப் பார்த்தறிந்தால் நிற்ப்மலத்தைக் கண்டிடலாம்
ஜோதியாம்—சுகிர்தநபி யலிக்குரைத்தார்
வேதியர்—கோன்முஹியி த்தீனுரைத்தார் (அ)

மூமிங்கள் பெற்றிருக்கு மும்மூல முறையதனைக்
காமியான் கண்டிருந்துக்கலை நாலுமடக்கிடவே
தாமீமாம்—தலையருளில் த் தாட்டிடுவாய்
பூமிந்றன்—பொன்னடியில்ப் பூட்டிடுவாய்

சாகாமல்ச் சத்திருக்கும் ஸர்க்குணத்தை யானறிய
வேகாமல் வெந்திருக்கும் மெய்க்குருவின் னடிமலரை
பாகமாய்ப்—பார்த்திருக்கப் பதம்மருள்வாய்
யேகனாம்—மிறைப்தத்தில் சேர்ந்தருள்வாய் (அ)

ஓரெழுத்தென்று சொல்லு முட்க்கருவை யோட்டியேயான்
பாரெழுத்தான பரன் பானமதை யானருந்த
நேரெழுத்தா—முஹியி த்தீன் பதத்தில்
சீரெழுத்தா—மிறையே தான் தரத்தில் (அ)

இருபத்தஞ்சென் றுரைக்குமிறை யறிந்த ரகவியத்தை
குருவின்றன் மூலமதாய் கூர்ந்தறியாப் பாவியர்தன்
கருவிந்து—கலைந்திடுமே கடவிதன்னில்
பருவம்—தவறுமுன்னே பதனமென்னில் (அ)

முச்சுடரின் தையிலமது உச்சியில் நின்றடுவதை
பச்சியைப் பழக்கியதால் பழம்பொருளைப் பருகிடாதோர்
சிச்சையாய்ச்—சிறையதனிற் சேர்ந்திடுவார்
மச்சிவீடருளறியா மாய்ந்திடுவார்

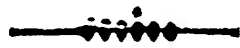
நெத்தியில் நின்றடுமந்த நிர்ச்சிவத்தைக் கண்டிருக்க
தத்திமித் தொழிலதினால் தாளிட்டுப்பூ ட்டிடவே
சித்தியா—முஹியி த்தீன் றிருபாதம்
பத்தியாய்—பார்த்திருந்தேன் பரன்பாதம் (அ)

பார்த்தா லிருவாஸல் பளிங்கிமேடை மேல்வாஸல்
 சேர்த்தா லலிபைக்கொண்டு சீக்கிரத்தில் ஜெயமடையும்
 பூர்த்தான—மாய்க்குருவின் பொன்னடியில்
 கார்த்தாலோ—கல்பொழிவைக் கண்டிடலாம் (அ)

அஞ்சவர்ணமாக யென்னுள்ளஞ் செழுத்தில் நின்றிலங்கும்
 வஞ்சியராம் வாலைபுடன் கொஞ்சிநிதம் மஞ்சத்தினில்
 பஞ்சாச்சரம்—மமுர்தை யான்புசிக்க
 நெஞ்சாணி—நீட்டிடவே நிலைதரிக்க (அ)

யெழுபத்தி மூன்று கூட்டத்தொருகூட்டம் ஜெயமுடையோர்
 வழிகெட்ட கூட்டமவர் மானிலத்தி னுசையாதால்
 லழிவுற்று—நரகம்மதி லாழ்ந்திடுவார்
 குழுவுற்ற—மாய்கையதால் குன்னிடுவார் (அ)

வாலை குருவுடைய மலர்ப்பதத்தை யான்பிடித்து
 கோலெடுத் தேற்றிடவே கூசிடாது குணம்மருள்வாய்
 பாலன் யான் பீர்முகம்மத் பாடுகிறேன்
 சீலன்யான் ஸெய்கருளைத் தேடுகிறேன் (அ)

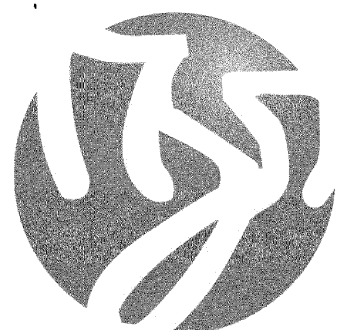
சோமசேகரன் யென்ற மெட்டு,

ஆதியிறகூல் நபியின் வேதம்	வேதம்	யிதை
யறிந்து பார்த்தாலோ ரலிபு	சூதம்	சூதம்
முத்திசரும் வித்தையிது	மூமீன்	மூமீன் முன்
முறுசல் நபியலிக்குரைத்தா	ராமீன்	ஆமீன்

ஆறறு பாயுதுபார்	ரங்கே	யங்கே	மேல்
லப்பு முப்பும் சேர்ந்திருக்கும்	யெங்கே	யெங்கே	
மெய்யுலக மீதில்வந்த வேஸர்	வேஸர்	யவர்	
வீசியேற்றும் கூவெழுத்தின்	வாஸர்	வாஸர்	

அன்பத்தோ ரட்சரத்தின்	ஞசான்	ஆசான் யிதை
யறுத்தடைத்தா ரெல்லோருமே யீஸான்	யீஸான்	

அங்கமதில் நின்றிலங்கும்
ரங்கு மிங்கும்மெங்கும்பிர

துங்கர்
சங்கர்

துங்கர் அவ
சங்கர்

ஒங்கார உள்ளறைக்குள்
ஒரெழுத்தின் மேற்ப்பாலம்
பச்சைமுத்துப் பவழம்பெண்ணை
பராபரத்தை யறிந்த தொண்டர்

ஞண்மை
செம்மை
பாங்கி
தாங்கி

உண்மை அது
செம்மை
பாங்கி அவள்
தாங்கி

பன்னிரு கால் முத்துப்புற
பழக்கிமெல்லப் பிடித்தடைத்தா
மூவெட்டா மந்திரத்தில்
முறுசல் நபிக்கரசர்குல

பாயும்
லாயும்
முத்தர்
வித்தர்

பாயும் அதை
ஆயும்
முத்தர் அவர்
வித்தர்

முத்துமணி ரெத்னமணி
முச்சுடரின் தைலம்வாங்க
உச்சிமணி கச்சிமணி
உள்வடிவ மானமணி

பாராய்
சேராய்
தாராய்
கோராய்

பாராய் யங்கு
ச்சேராய்
தாராய் யிது
கோராய்

ஊமையிது ஆமையது
உருத்தரிக்கும் நாதமது
பச்சைமணி பவளமணி
பாதமலர் முத்துமணி

தானே
நானே
யாடும்
கூடும்

தானே—தந்தால்
நானே
ஆடும் பண்டோன்
கூடும்

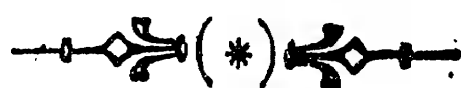
முன்னோ னப்துல்காதிரவழி
முற்றிலும் மறிந்தவர்கே
யிகபரம் புகழ்நபியே
யெழியென் பீர் முகம்மதுக்கு

கண்டு
உண்டு
பாரும்
தாரும்

கண்டு பதவி
உண்டு
பாரும் பாதம்
தாரும் ஆதி

காணவேணும் காணவேணும் யென்ற வர்ணமெட்டு,

பத்து வயதானவளே
பாதமலர் கார்த்திருந்தேன்
பஞ்சவர்ண மாகயென்னுள்
விண்ணே

பெண்ணே உன்றன்
கண்ணே யின்னும்
ரஞ்சிதமாயாடிநிர்க்கும்
மனத்தெண்ணே (பத்து)

வாமும் பனிமண்டின் மணி	த்தாயே	யென்ற
நாமும் வந்து யென்றன்முன்	னிர்ப்பாயே	தமியேன்
நாடியுன்னைத் தேடியருள்	கூடிப்பதம்பாடினெனே	
நீயே	அருள்வாயே	(பத்து)

ஒரெழுத்தால் வந்த	பிறகாஸா	உண்மை
நேரெழுத்ததை நிறுத்தும்	வாஸா	நான்
உத்தமமாய்ப் புத்தியுடன்	கத்தினெனே	வெற்றியருள்
வேஸா	விசுவாஸா	(பத்து)

பன்னிருகால் மெய்ப்புறவி	பாரு	அதி
லுன்னியேறி நாலைக்கட்டி	த்தேரு	பரன்
பாதை பார்க்க கோரை நீக்கி	சீரதாக நேருடனே	
காரு	துயர்தீரு	(பத்து)

சுழிமுனையைப்பார்த்தறிந்தால்—	ஜெயமே	யாரும்
வழியதனைக் காட்டாவிட்டால்	கயமே	காலன்
சுறுட்டி விட வெரட்டிவந்து	தொறட்டிகொண்டு	
மறுட்டிடுவான்	பயமே சொன்னேன்	நியமே

மஅரிபாத்தானறியா	மாடு	கெட்ட
மண்டர்களை மண்ணறையின்	பாடு	நீங்கள்
வந்து புகுந்தால் தெரியும்	சிந்தையது	
வெந்துருகும்	வீடு	யிடுகாடு

ஒரலிபி னுண்மையதைத்	தானே	நபி
நேரலிபாய் கொண்டுவந்தார்	மானே	யிதை
உட்கருத்தில் வெட்கம் விட்டு	தக்கரு	
பக்கமதில்	கோனே	யினியானே

தன்னையினித்தானறியா	மண்ணே	வானோர்
தண்டாயுதத்தால் மாட்டுவார்	கண்ணே	யிந்த
தாஸன் விஸுவாசன் பவநாஸன்		
பீர்முகம்மதுவை	யெண்ணே	மனவிண்ணே

செந்தில்மா நகரென்ற வர்ண மெட்டு.

சிந்து

யெங்கும்மே—பரசங்கமதாகிய தங்கமய நபிநேஸராம் அருள்
பொங்குமமுர்த உல்லாஸராம் திரு
மங்கை யாவியா மறியமா வொடு யிங்கிர் தத்துடன்
பவனிவந்திடும்—துங்கநபிமயில் வேஸராம்—மவ
ரெங்கும் நிறைந்த சிங்காஸராம் (யெ)

பத்துமே—ரண்டும்பாரில்நடஞ்செய்துபாதகரைவிட்டு ஓடுமே
அதை—பழக்கமாறோர் பட்சங்குடுமே பய்யல்
பார்த்துப்பழக்கமதாக்கவேகலைநாங்குமெட்டுமொன்றாக்கவே
யருள்—பாக்கியர் முஹிபித்தீன் நாடுமே கெதி
தாக்கிடுவாய் முத்தி கூடுமே (யெ)

யெந்தநா—ளும் துன்யாச்சதமென்று யான் னெண்ணினே
னென் முகம்பாருமே சுகம்தன்னிலே தான்
மெய்யைச் சேருமே புகள்
சார்ந்த யென்குரு பீர்முகம்மது சாஹிபின் பதமலரடிதர
ஸர்க்குருவே யென்னைக் காருமே யேஹன்
தஸ்தகிரே வந்து நேருமே (யெ)

சுழிமுனை—ப்பதிசூட்சத்தி லேறினால் சுந்தரவாலை
மனோண்மணி பதம் தந்தெந்னைக் கார்த்திடும் விண்மணி புகள்
ஜோதிமாமய அருளிலங்கிய தேவரீர்
கவுதுல்லகுலமின்மணி தன்பமாய் நன்பிளோர் பொன்மணி
துயர் துன்பநீக்குமென்றன் கண்மணி (யெ)

அலிபென்று—சொல்லும்மட்சரத்தின் குணம்
மாரறிவாரிந்தப்பாரினில் அதின்பேரறியாரிந்த ஊரினில்
தொண்ட ரகமியத்தினில் நின்றயொருளதை
வண்டர்தேடி யறிந்திடாமலே மாளுரார் வாய்கையின்
கோளினில் உயிர்
தாளுரார் தோகையின் தாளினில் (யெ)

வாலைஞான வாருதிச் சித்து

குவென்று சொல்லுங் குணம்மறியாமலே
 கோடிப்பேர் மாய்கிறார் பாருமே யதை
 கூர்ந்தறியாரிந்த நேரமே லோகர்
 கோஸமாய்கையில் பாஸமீறியே வேஸம்போட்டுடல்
 மினுமினுக்கியே வேதாந்தம் பேசுற ராருமே
 அவர்கள்—க்காதாரம் வஞ்சியர் சாரமே (யெ)

அலிபுடன் னுனறிந்திடாப் பாதகர்
 அன்புடன்வாழ்வது பொய்யடி யிவர்
 துன்பத்தில் வீழ்வது மெய்யடி யிதை யறிந்துகண்டிட
 பீர்முகம்மது துறந்தவரிடம் சேர்ந்து நின்றிட
 ஆஸனும் வாலை மஸ்தானடி யவர்
 பூஸாபலத்தோடு சேரடி (யெ)

தென்றலான புலி யென்ற மெட்டு

சிந்து

வேதரான மகுமுதார்பாத மெய்வினோதமே நவந்தமே
 தவபோதமே சிங்க
 பாதரா முகம்மதின் பதத்தில்வந்து
 ஊதுமே சுகபோதமே (வே)

காதகாதங்கமழ் வீசும் கஸ்தூரியின் வாஸமே
 பிறகாசமே பவநாஸமே ஹாமீம்
 வாதப்போதம்மதில் சூதில்லாது
 நறைவீசமே மறைபேஸமே (வே)

வேசியாசை நீக்கிக் கோஸமுத்திரையைக் கூடுமே
 தவநேடுமே யருள்பாடுமே நம்முள்
 தாவிமா நபியின் தாள்மலரில்
 தவநாடுமே மயில் ஆடுமே (வே)

சுழிமுனைபைப் பார்க்க வழியிற் பாலம்தாண்டி வாருமே
 பொருள் சேருமே அமுர் தூறுமே நிதம்

சுழியின் கோரைநீக்கி குழியின் வாரிவரப்
பாருமே துயர்தீருமே (வே)

மூவெட்டாயிருக்கும் மூலமந்திரமொன்று அங்கமே
சுழிதங்குமே துளி பொங்குமே யெகின்
பாவட்டாமரத்தில் பஞ்சவர்ணமுகம்
லெங்குமே தவசிங்கமே (வே)

யீரெழுத்தைக் கோர்த்தா லோரெழுத்தின் நாகம்
பாயுமே கலையாயுமே புவிமாயமே தீர
நேரெழுத்தைக்கொண்டு பேரெழுத்திலுணி
தாயமே கேட்க—ஞாயமே (வே)

அல்லிராப்பகலு மில்லென யிழுத்துக் கட்டுமே
யண்டமுட்டுமே வாசிதொட்டுமே யிதை
துல்லிபத்தி நொடுசுகிர்த நன்னபியில்
தட்டுமே மாய்கை வெட்டுமே

யெட்டுநாலு கொம்பில் பட்டணத்து மயில் கூவுதே
சேவல்தாவுதே காகம்பாவுதே அதைச்சேர்ந்த
கூட்டுநடை ஆந்தை வல்லூர் வழம்
பூவதே சுக நாவதே (வே)

வழிலைநாலுங் கண்டு சுழலும் வாசிமீதில்
சொக்குமே காலேகக்குமே அது முக்யமே
யிந்த—சுழக்கன்பீர் முகம்மதுக்கு
யென்றன்குரு பாக்யமே சுகசிலாக்யமே (வே)

ஆண்டிபண்டாரம் என்ற மெட்டு

பார்க்கலாகாதா—யென்னைச்—சேர்க்கலாகாதா குருவே

ஆதிதிருநபியின் னுணிமுத்தாய் வந்துலகில்
ஜோதியறுசில் துயின்ற தூண்டமணியின் லெளகில் (பா)
மன்னரபுசாலிகு செல்வராய் வந்துதித்து
மாதபத்தன்னிருந்து வரிசைகார்ணம் விளைத்தமுத்து (பா)

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR—623 106
INDIA

- அண்டர்முனி பேயரக்கரவனி முழுதும் தேடி
மண்டைபுருண்டாலும் தங்கள் வடிவறியாரே கோடி (பா)
- அறுநாங்கு ஒரெழுத்தா லந்தரப்பாலங் கடத்தி
யிருநாங்குமொரு நாங்குமின்பமுடன் சேர்துருத்தி (பா)
- வண்டரறியாப் பொருளாய் மானிலத்தில் நின்றிலங்கி
தொண்டர் தெரிசித்துணர துய்யோன் நபிசென்றிலங்கி (பா)
- ஒங்காரஉள்ளறைக்கு ளொளித்திருக்கு மெய்ப்பொருளை
தூங்காமல்தூங்கி பார்த்து சுகமடைய குருவருளைப் (பா)
- மதாமனோன்மணியின் மலரமுர்த தேன்பருக
சூதானமாய் யெனக்கு தோத்திரஞ்செய்யக் கார்த்துருக (பா)
- இல்லெழுத்து மோரெழுத்து மிறையறிந்த ரகசியத்தை
அல்லுபகலாயென் நெஞ்சமாதரித்துத் த்ரமௌவுத்தை (பா)
- வேசியர்களாசையினை வெருட்டிவிட யென்றன்மனம்
கூசுமேதே கூஸாமல் குறைவிநபியைப் பார்க்கதினம் (பா)
- வாசிவலம்புரியாய் வந்தென்னுள் குடியிருக்கும்
தாவீன்னபிபதத்தைச் சரணமிட கிருபைபூக்கும் (பா)
- எழுதாத அலிபெழுத்தின் னிடமறியாப் பாவிகள் தான்
யெப்போது மெரிநரகில் றுள்வாரே கோபிகள் தான் (பா)
- வேதனால் சாஸ்திரங்கள் விதம்மறியா மெய்ப்பொருளை
ஆதாரமாகதந்து அவனிமுழு தானருளை (பா)
- யிகம்பரம்புகழ் நபியின் யேந்தலை யென்கல்பருளை
யேகாந்தமாயிருக்க யெழியன் பீர்முகம்மதுக்கருள் (பா)

மருவே செரித்த என்ற மெட்டு

கௌது நாயகத்தின் பேரில்

திருப்புகழ்

கலையிலுதித்த கலிமாப்பொருளைக் கருத்திலிருத்தி யுருவாக்கி

கருணைநபியின் கதங்கண்டு ஞானக்

கருத்திலுறைந்த

பெருமானே

தலைமீதிலுற்ற தவமேபுரிந்து தவருதவாழ்வோ நெவாக
தருவாயெனக்குத் தரணீயிலுற்ற
தரமே நிறைந்த பெருமானே

மலையாளமுற்ற தலையாளர் தக்க லையில்வாழுமென்றன்
மதனாதன் மதிபீர்முகம்ம துயர்நீதி பாதம்
மகிழ்வாய் யெனக்கு அருள்வாயே

சிலைமீதிலுள்ள சிறைபட்டுமுன்று செவிமையுற்ற சிறியேனை
ஜெகஜால் குண்டு மணிமேடை யேற்றிச்
சிதையாதிருக்க அருள்வாயே

உலையின் றன்னூத்தை யுறவாயிருத்தி யுடலுள்ளெழுந்தவுழிகாண
உயிர்பெற்ற சிங்கைச் சரமீதமுத்த
உயர்ஞானமுத்தி யருள்வாயே

துலையாதபாவற் றுடருற்றிருந்து துறவெய்திடாத துடைபாவி
சுருளோலை பூட்டிச் சுகவாரி யுண்டு
சுகமாயிருக்க அருள்வாயே

குலையாதென்னுள்ளில் குருவேபுன்பாதம் குறையாதிருத்திக்
குடியேனோ குன்றாததீப மணியே நினன்பின்
சுன்றாளென்னை யருள்வாயே

நிலையாதகாயங் குலையாதிருக்க நிமிஸத்தில்வந்து நிலைகாட்டி
நின்பாதமுத்தி யன்பாகக்கொண்ட
னிற்முடனென்னை யருள்வாயே

விநிராதநெந்தப் பதிபூட்டினாலும் விடமாட்டே னுன்றிருதானை
வேதாநீ யென்னுள் சூதானமாய்நின்
றாதாதை யுதி யருள்வாயே

முறையானியென்றன் முனைவாள் நிறுத்த முப்பாள்
கடத்தி முயல்வாயே முறுசல்க்கரசர் குறைவி
நபியென் முகம் முத்திநிர்க்க யருள்வாயே

துதிபீர்முகம்ம துயர்ஞானபோதம் துறையேற்றி நித்யம்சுகமாகி
துரைராஜருன்றன் சுபஸோபனத்தின்
சுகிர்தப்பதத்தி லடியேனே

நொண்டிச்சிந்து

திந்தின தினதினன

தினன

தின தெந்தின தினன

தினதினன

(திந்தின)

அண்ணலிறகுல் நபியின் தீன் அறிந்து
அந்தரத்தின்நிற்சக்கலிமா சொர்ந்தமாய்க்கொண்டோர்
பண்ணுமந்தத் தொழிலறிந்தோர் இறையின்
பயகாம்பரான நபிகுண மறிந்தோர்
திண்ணமந்தத் துறையறிந்தோர் சொற்கத்
துரைகளில்ல குலமதின் வழிதொரிந்தோர்
எண்ணமது மாறிடாத ஒலிகள் குரு
என்கோன் முறிய்யித்தீனை யான்மறவேன்,

(திந்தின)

சித்தர்கள் மெச்சச் சிங்காரம் மிறையின்
சிறையினைக் கிழித்தருள்பெற்ற துங்கராம்
வைத்ததோர் மறைபொருளின் ஷற்கினை
மானிலத் தொலிமார்க்குக் குற்ற பொங்கராம்
தத்திமித்தொழிலதனை எடுத்திடும்
தகமையோர்க்குயிர் தவமுற்ற சங்கராம்
யித்தரத்தெனது துய ரகற்றி
இறைபதஞ் சேர்றிடுந்தஸ்தகீரதாம்

(திந்தின)

ஒரெழுத்தென்ற சிங்குவை பிடித்து
உயர்ந்த பதியாம் சொற்கமதில் லேற்றிக்
காரெழுத்தருந்துதற்கு முப்பாள்
கடந்துமே பாலமுந் தான்டந்து
சீரெழுத்திறகுலைக் கண்டு
ஜெயமாமவர்கள் திருப்பாதம்பணிந்து
நேரெழுத்திறைபானம் மருந்த
நிதமுமுதவி செம்புந் தஸ்தகீரதாம்,

(திந்தின)

வாழி விருத்தம்.

எங்குமே நிறைந்துநின்ற யிறையருள் வாழி வாழி
பொங்கிடும் மறையின் றாதர்புகழ் நபிபாதம் வாழி
மங்கிடா மலரின்வாஸர் மஹிபதி கௌதே வாழி
எங்குரு நாதர்பாத மெழியனுக்கருள வாழி

வெண்பா

பிரசன ருணனெடு பிள்யுகம் சூதத்தை
வரசிலையிலே நிறுத்தி வைத்தக்கால் சுரருலகில்
பொர்ப்போடணிந்த பூவையரும் நாமுமாய்
எப்போதும் வாழ்ந்துண்டிருக்கலாம்

ஐ மஸ்தான் சாகிபவர்கள் பாடி அச்சிட
தயாராக இருக்கும் நூல்களின்
விபரம்

- * ஞானக்கடாட்சம்
- * தீன்மணி திறவுகோல்
- * ஞான நிதி மாலை
- * ஞான முனாஜத்து நடனம்
- * பூர்ணமாலை
- * திருஞானக் கீர்த்தனம்
- * கலிகாலஞானக் கண்ணாடி

இவைகள் அச்சிட தயாராக இருக்கின்றது.

யுனெடட் பிரிண்டர்ஸ் பிராஞ்சு, திருச்சி-8.